

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Казанлък, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. С.
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20245510101703 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба от М. А. С., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез пълномощника адвокат Д. Д. от АК-С.З., със съдебен адрес: ****, против С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: ****, Г. Н. С., ЕГН *****, с адрес: ****, Р. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, А. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, И. Н. М., ЕГН *****, с адрес: **** и Ц. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****. Твърди се, че на 22.04.2008 година ищцата М. А. С. закупила недвижим имот, който по тогава действащия план представлявал: урегулиран поземлен имот **** /****/ с площ от 285,00 кв. метра /двеста осемдесет и пет кв.м./ в квартал **** /****/ по плана на град П.Б., заедно с построените в имота жилищна сграда, стопански постройки и подобрения, при граници на имота: от запад ****, от юг ****, от изток ****, от север - улица. Сочи, че за сделката бил съставен нотариален акт **** год. на Служба по вписванията Казанлък. Към настоящия момент този имот представлявал поземлен имот с идентификатор ****, находящ се в град П.Б., обл. С.З., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-61/31.08.2009 год. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: ****, с площ от 288 кв. м., трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно застрояване - ниско застрояване /до 10м/, заедно със следните сгради, които попадат в имота: 1. сграда ****.1, застроена площ 77 кв. м, брой етажи – 2, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 2. сграда ****.2, застроена площ 28 кв. м, брой етажи – 1, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 3. сграда ****.3, застроена площ 36 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна; 4. сграда ****.4, застроена площ 10 кв. м, брой етажи – 1,

предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна. Към момента на сключване на сделката ищцата М. А. С. била в граждански брак с Н. М. С., ЕГН *****. Този брак бил сключен на **** год.. Твърди, че за закупуването на имота ищцата използвала единствено лични средства, които не били придобити от двамата съпрузи по време на брака им, и не били използвани лични средства на съпруга Н. М. С.. С цел защита на интересите на ищцата М. А. С., нейният съпруг Н. М. С. подписал нарочна декларация, в която заявил какъв е произходът на паричните средства, използвани за сделката. Декларацията била с нотариална заверка на подписа му с рег. номер **** год. на Нотариус П.П., вписан в Нотариалната камара под № ****. На **** година Н. М. С., ЕГН ***** починал и оставил за свои законни наследници следните лица: М. А. С., ЕГН ***** - негова съпруга и ищец по делото; С. Н. Г., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска; Г. Н. С., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска; Р. Н. М., ЕГН ***** - син и ответник по иска; А. Н. М., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска; И. Н. М., ЕГН ***** - син и ответник по иска; Ц. Н. М., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска. Сочил, че според нормата на чл. 21, (1) от действащият Семейен кодекс /в сила от 01.10.2009 г./ „Вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Съвместният принос се предполага до доказване на противното.“ Според § 4. (1) от ПЗР на същия СК „Правилата на този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити от съпрузите по заварени бракове.“

Бракът между ищцата и общият наследодател на ответниците бил сключен преди влизане в сила на СК, приет през 2009 г., но бил прекратен /поради настъпила смърт/ при действието на СК от 2009 г. Същият имал статут на заварен брак по смисъла на §4, ал. 1 от ПЗР на СК (2009 г.), поради което относно имуществените отношения между съпрузите, следвало да се приложат правилата на действащия понастоящем СК. Тъй като те не са сключвали брачен договор, с който да са уредили отношенията си във връзка с придобитото по време на брака имущество, то имуществените отношения между тях били в законов режим на общност по смисъла на чл. 21 от СК, вр. с чл. 18 от СК. В този случай законът създавал оборима презумпция, че вещните права, придобити от съпрузите по време на брака им в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо на чие име са придобити. Единственият начин, по който било възможно да се установи, че този имот не е съпругеска имуществена общност, е да се обори предположението за съвместен принос. Това можело да стане само по съдебен ред, чрез предявяване на установителен иск по чл. 21, ал. 4 от СК. Сочил, че тъй като процесният имот, придобит от ищцата по време на брака ѝ с наследодателя на ответниците, и който брак е прекратен с неговата смърт, като за придобиването на имота са използвани единствено нейни лични средства, за нея възниквал правен интерес да предяви настоящият иск по чл.

21, ал. 4 от СК за установяване липса на съвместен принос. Заявява, че процесният имот се владеел единствено от ищцата. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да приеме за установено по отношение на С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: ****, Г. Н. С., ЕГН *****, с адрес: ****, Р. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, А. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, И. Н. М., ЕГН *****, с адрес: **** и Ц. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, че следният недвижим имот: поземлен имот с идентификатор ****, находящ се в град П.Б., обл. С.З., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-61/31.08.2009 год. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: ****, с площ от 288 кв. м., трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно застрояване - ниско застрояване /до 10м/, заедно със следните сгради, които попадат в имота: 1. сграда ****.1, застроена площ 77 кв. м, брой етажи – 2, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 2. сграда ****.2, застроена площ 28 кв. м, брой етажи – 1, предназначение жилищна сграда – еднофамилна 3. сграда ****.3, застроена площ 36 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна; 4. сграда ****.4, застроена площ 10 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна, е индивидуална /изключителна/ собственост на ищцата М. А. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: ****, на основание чл. 21, ал. 4 от Семейния кодекс.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от адв. В. Я. от АК-К., в качеството му на пълномощник на ответниците А. Н. М., Г. Н. С. и Р. Н. М.. Заявява, че така предявеният иск е допустим, като по същество същият е основателен. На основание чл. 237 от ГПК и съобразно дадените пълномощия от името на своите доверители заявява, че признава изцяло иска. Моли, в тежест на представляваните от него ответници да не се присъждат направените от ищеца разноски, тъй като същите не са станали причина за завеждане на делото.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от адв. Н. М. от АК-С.З., в качеството ѝ на особен представител на ответника С. Н. Г., ЕГН *****. Заявява, че счита предявената искова молба за допустима, доколкото касае имот, придобит от единия съпруг по време на брака, като се твърдяло закупуване с изцяло лични негови средства и е насочена срещу наследниците на починалия друг съпруг. През 2008 г. М. А. закупила имот, който съгласно приложен към исковата молба Нотариален акт представлявал: УПИ с площ 285 (двеста осемдесет и пет) кв.м., заедно с построените в имота жилищна сграда, селскостопански постройки и подобрения. Към м. януари 2024 г. обаче имотът представлявал: УПИ с площ 288 кв.м. (двеста осемдесет и осем кв.м.), с намиращи се в него две жилищни сгради - едноетажна и двуетажна и две селскостопански постройки. В тази връзка счита, че не е изяснен обхвата на искането - целият имот ли касае, ведно с новопостроените сгради или само съществуващото към м. ноември 2008 г., описано в приложения нотариален акт. Счита, че следва да се изясни този обхват, както

и въпросът новопостроените сгради, евентуално подобрения, в кой период и с какви средства са направени. Доколкото в хипотезата на чл. 21 от СК се предполагал съвместен принос, без оглед на формата на съдействие на съпрузите, то най-малко едната от жилищните сгради била продукт на съвместен принос на двамата съпрузи. На това основание счита исковата молба за неоснователна. С оглед гореизложеното, моли съдът да отхвърли така предявеният иск като недоказан и неоснователен. Заявява, че към настоящия момент няма личен контакт с ответницата С. Г., поради което е в невъзможност да сочи писмени или гласни доказателства по отношение на процесния имот. Моли за възможност да сочи доказателства с оглед становището на ищеца по изложеното в настоящия отговор.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответниците И. Н. М. и Ц. Н. М. не са депозирали писмен отговор.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено **от фактическа страна** следното:

Видно от Удостоверение за граждански брак на Общински народен съвет – гр. Казанлък, издадено въз основа на Акт № **** Н. М. С. и М. А. И. са сключили граждански брак на ****г.

Видно от Удостоверение за наследници с изх. № 186 от 30.01.2020г. на О.К. на **** година Н. М. С. е починал и оставил за свои законни наследници следните лица: М. А. С., ЕГН ***** - негова съпруга и ищец по делото; С. Н. Г., ЕГН ***** - дъщеря ответник по иска; Г. Н. С., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска; Р. Н. М., ЕГН ***** - син и ответник по иска; А. Н. М., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска; И. Н. М., ЕГН ***** - син и ответник по иска; Ц. Н. М., ЕГН ***** - дъщеря и ответник по иска.

Видно от нотариален акт № **** г. на нотариус Куцарова на 22.04.2008 година ищцата М. А. С. закупила недвижим имот, който по тогава действащия план представлявал: урегулиран поземлен имот **** /****/ с площ от 285,00 кв. метра /двеста осемдесет и пет кв.м./ в квартал **** /****/ по плана на град П.Б., заедно с построените в имота жилищна сграда, стопански постройки и подобрения, при граници на имота: от запад ****, от юг ****, от изток ****, от север - улица.

По делото е приета като доказателство Декларация от ****2008 год., подписана от съпруга Н. М. С., с нотариална заверка на подписа с рег. номер **** на Нотариус П.П., вписан в Нотариалната камара под № ****. С. е декларирал, че за закупуването на недвижимия имот: двор, жилищна сграда, стопански постройки и подобрения ищцата използвала единствено лични средства, които не били придобити от двамата съпрузи по време на брака им, и не били използвани лични средства на съпруга Н. С..

Видно от Скица на поземлен имот № ****г. към настоящия момент този имот представлявал поземлен имот с идентификатор ****, находящ се в град

П.Б., обл. С.З., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-61/31.08.2009 год. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: ****, с площ от 288 кв. м., трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно застрояване - ниско застрояване /до 10м/, заедно със следните сгради, които попадат в имота: 1. сграда ****.1, застроена площ 77 кв. м, брой етажи – 2, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 2. сграда ****.2, застроена площ 28 кв. м, брой етажи – 1, предназначение жилищна сграда – еднофамилна. 3. сграда ****.3, застроена площ 36 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна; 4. сграда ****.4, застроена площ 10 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна.

В съдебно заседание адв. М., особен представител на С. Г. заяви, че от текста на нотариалния акт се установявало, че в имота е имало налична една жилищна сграда със стопански постройки и подобрения, докато от скицата на поземления имот се установявало, че освен жилищна сграда – двуетажна, еднофамилна имало построена втора жилищна сграда – еднотажна, еднофамилна, с идентификатор ****.2, за която адв. М. твърди, че е построена след закупуване на имота от ищцата. В този случай дори целият имот да бъде признат за лична собственост на първия от съпрузите, то новопостроената по време на брака на съпрузите сграда с идентификатор ****.2 се притежава в съпругеска имуществена общност.

За опровергаване на това твърдение ищцата ангажира гласни доказателства. Свидетелите С. А. Б. и М. Д. Д. живеещи в съседство на процесния имот. Св. С. Б. заяви, че тяхната къща е строена 1972 година, а майката на М. малко по-късно - около 1978г. си построила двуетажната къща. Постройките, които са недостроени, били на семейството на свидетелката. Представлявали две стаи – преддверие и стая и още две постройки, в които гледали прасета. Когато регулирали двора, всичките постройки останали в двора на майката на М.. От 1978 г. насам нито майката на М., нито М. са строили в двора.

Свидетелката М. Д., заяви, че от 1981 г. в двора имало построена двуетажна къща, която е на улицата на скицата под № 1. Зад къщата имало навесчета, две стаички от кирпич, почти съборени, зад къщата на скицата под № 2. Под № 3 са навесчета за дърва, а Сграда № 4 я няма на терена. Съпругът на М. не е правил ремонти и строителство, помагал за контактите ако се развалят.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от **правна страна** следното:

В доклада по делото настоящият състав е възпроизвел фактическите твърдения на страните, съдържащи се в исковата молба и в отговора на ответника Г., както и петитума на исковата молба (да се признае за установено, че придобитият по време на брака на страните имот е лична собственост на ищеца), но е посочил неправилно, че правната квалификация

на иска е чл. 21, ал. 4 СК, на която разпоредба се е позовавал ищеца в исковата молба.

Правилната квалификация на иска е чл. 23, ал.1 от СК, т. е съдът е сезиран с положителен установителен иск с правно основание чл. 23, ал. 1 СК, а не с отрицателен установителен иск по чл. 21, ал. 4 СК за липса на принос в придобиването на процесното жилище за бившия съпруг – ответник. Още повече, че в исковата молба липсват твърдения за формите на съвместния принос, легално формулирани в разпоредбата на чл. 21, ал. 2 СК.

Правната квалификация на иска е дейност на съда, при която се изхожда от обстоятелствената част и петитума на исковата молба, но не и от дадената от ищеца квалификация на спорното право (решение № 132/21.03.2011 г. по гр. д. № 1725/2009 г. на I г. о. на ВКС). Предметът на спора се определя от заявените от ищеца правопораждащи фактически твърдения и от отправеното до съда искане. Квалифицирането на спорното право не е задължение на ищеца, а на съда, към който е отправено искането за защита. Квалификацията се дава въз основа на изложените от ищеца факти, от които той извлича възникването на правото. Юридическата формулировка, която включва цифрова и словесна част, извлечена от нормата на закона, е задължение на съда, като съдът не е обвързан от предложената от ищеца правна квалификация, а следва сам да я определи, въз основа на обстоятелствата, релевирани в исковата молба (решение № 199/23.10.2015 г. по гр. д. № 369/2015 г. на III г. о. на ВКС). Основанието на един иск не е правната му квалификация, а фактите, на които се основава и които в случая са били предмет на доказване пред настоящата инстанция.

Страните по делото са наясно с основанието на иска тъй като трима от тях признават иска, двама не вземат становище, а особения представител на ответника Г. - адв. Н. М. от АК-С.З.,

Заявява, че заведения иск касае имот, придобит от единия съпруг по време на брака, като се твърдяло закупуване с изцяло лични негови средства и е насочен срещу наследниците на починалия друг съпруг.

В Тълкувателно решение № 2 от 20.01.2025 г. на ВКС по т. д. № 2/2022 г., ОСГК приема, че трансформацията по чл. 23 СК изключва възникването на СИО, но не по причини, свързани с личността и поведението на другия съпруг, а поради законодателното решение в областта на семейното право да бъде регламентиран частен случай на общата забрана на неоснователното обогатяване и за да се избегне превръщането на брака в своеобразен придобивен способ за другия съпруг. Уредената в чл. 23 СК трансформация на лично имущество е самостоятелно основание за възникване на лично притежание, наред с посочените в чл. 22 СК. Новопридобитото става лично по силата на закона. За него презумпцията за съвместен принос изобщо не действа, поради което обосноваването на лично притежание не преминава през оборването ѝ. Съпругът, който твърди, че е титуляр на конкретно вещно право поради трансформация, трябва да докаже произхода на средствата,

вложени в придобиването, за да се приеме, че то представлява преобразуване на негово лично имущество. Процесуалното средство за защита е предявяването на положителен установителен иск за титулярството на съответното вещно право, основан на твърдения, че претендиращият съпруг е вложил средства от свое лично имущество за придобиването на конкретния материален обект. С оглед разпоредбата на чл. 154 ГПК, успешният изход от този спор е предпоставен от пълно главно доказване от страна на претендиращия съпруг, че е вложил свое лично имущество в конкретното придобиване. Ирелевантен е и не се изследва приносът на другия съпруг по смисъла на това понятие, произтичащ от разпоредбата на чл. 21, ал. 2 СК. От събраните по делото доказателства се установи, че страните по време на брака са придобили чрез възмездна правна сделка процесния недвижим имот. Имотът е придобит в режим на СИО. От събраните по делото гласни доказателства се установи, че в процесния поземлен имот се включват четири сгради, така като са описани в исковата молба и в Скица на поземлен имот № ****Г. на СГКК – гр. С.З., тъй като се установи, че от 1978 г. в имота няма реализирано строителство. При смърт на единия съпруг се прекратява брака и имотите стават наследствени между преживялата съпруга и децата на починалия. Предмет на делото е собствеността на ответниците, пет от децата на починалия съпруг не оспорват предявения иск, като три от тях го признават. Най-голямата дъщеря оспорва иска. С оглед събраните по делото доказателства ищцата установи, че за закупуването на имота са вложени само лични нейни средства. В практиката е прието, че размяната на документални изявления /пълномощно, обратно писмо и други документи, които доказват воля да се придобие на лично основание/ са такива доказателства. Макар и да са трудно реализируеми през време на брака, по настоящото дело ищцата представи декларация от ****2008 год., подписана от съпруга Н. М. С., с нотариална заверка на подписа с рег. номер **** на Нотариус П.П., вписан в Нотариалната камара под № ****, с която С. е декларирал, че за закупуването на недвижимия имот: двор, жилищна сграда, стопански постройки и подобрения ищцата използвала единствено лични средства, които не били придобити от двамата съпрузи по време на брака им, и не били използвани лични средства на съпруга Н. С.. С подписването на декларацията е налице признание на факта, че имотът е придобит с изцяло лични средства на съпругата. Предвид на това, съдът приема, че е налице пълна трансформация по смисъла на чл. 23, ал. 1 СК по отношение на този имот и че презумпцията за съвместен принос се явява изцяло оборена. Ответницата Г. не проведе успешно насрещно доказване по възражението за трансформация, че за закупуването на процесния имот са вложени общи средства. Чрез пълно и главно доказване основано на писмени доказателства, съдът приема за установен факта, че всички средства вложени в покупката на имота са осигурени от ищцата, поради което тя се явява изключителен собственик на целия имот в резултат на пълна трансформация.

С оглед изложеното съдът намира, че предявеният иск е основателен и

доказан и като такъв следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъдят разноски в размер 2393,35 лв..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: ****, Г. Н. С., ЕГН *****, с адрес: ****, Р. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, А. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, И. Н. М., ЕГН *****, с адрес: **** и Ц. Н. М., ЕГН *****, с адрес: ****, че М. А. С., ЕГН *****, с адрес: ****, е изключителен и едноличен собственик поради трансформация на лично имущество на следните недвижими имоти, придобити по време на гражданския ѝ брак с Н. М. С., б. ж. на гр. Казанлък, починал на **** г., а именно: недвижим имот: поземлен имот с идентификатор ****, находящ се в град П.Б., обл. С.З., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-61/31.08.2009 год. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: ****, с площ от 288 кв. м., трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно застрояване - ниско застрояване /до 10м/, заедно със следните сгради, които попадат в имота: 1. сграда ****.1, застроена площ 77 кв. м, брой етажи – 2, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 2. сграда ****.2, застроена площ 28 кв. м., брой етажи – 1, предназначение жилищна сграда – еднофамилна; 3. сграда ****.3, застроена площ 36 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна; 4. сграда ****.4, застроена площ 10 кв. м, брой етажи – 1, предназначение селскостопанска сграда – еднофамилна, на основание чл. 124 от ГПК вр. чл. 23, ал. 1 от СК.

ОСЪЖДА С. Н. Г., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати на М. А. С., ЕГН *****, с адрес: **** разноски по делото в размер на 2393,35 лв..

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____